

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 50

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 53

27 lutego 2010

Spis treści

I Akty ustawodawcze

DYREKTYWY

- ★ **Dyrektywa Rady 2010/12/UE z dnia 16 lutego 2010 r. zmieniająca dyrektywy 92/79/EWG, 92/80/EWG i 95/59/WE w zakresie struktury oraz stawek podatku akcyzowego stosowanego do wyrobów tytoniowych oraz dyrektywę 2008/118/WE** 1

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Komisji (UE) nr 165/2010 z dnia 26 lutego 2010 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1881/2006 ustalające najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych w odniesieniu do aflatoksyn⁽¹⁾** 8

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 166/2010 z dnia 26 lutego 2010 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 13

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 167/2010 z dnia 26 lutego 2010 r. ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 marca 2010 r. 15

Cena: 3 EUR

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

2010/124/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 25 lutego 2010 r. w sprawie zasad działania komitetu, o którym mowa w art. 255 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej 18

2010/125/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 25 lutego 2010 r. w sprawie mianowania członków komitetu, o którym mowa w art. 255 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej 20

I

(Akty ustawodawcze)

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY 2010/12/UE

z dnia 16 lutego 2010 r.

zmieniająca dyrektywy 92/79/EWG, 92/80/EWG i 95/59/WE w zakresie struktury oraz stawek podatku akcyzowego stosowanego do wyrobów tytoniowych oraz dyrektywę 2008/118/WE

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 4 dyrektywy Rady 92/79/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia podatków od papierosów ⁽³⁾ i art. 4 dyrektywy Rady 92/80/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia podatków od wyrobów tytoniowych innych niż papierosy ⁽⁴⁾, przeprowadzono dogłębny przegląd stawek i struktury podatków akcyzowych od wyrobów tytoniowych. Przegląd ten obejmował przepisy dyrektywy Rady 95/59/WE z dnia 27 listopada 1995 r. w sprawie podatków innych niż podatki obrotowe, wpływających na spożycie wyrobów tytoniowych ⁽⁵⁾.
- (2) W celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego i równocześnie wysokiego poziomu ochrony zdrowia, zgodnie z wymogiem art. 168 Traktatu, biorąc pod uwagę, że wyroby tytoniowe mogą być przyczyną poważnych problemów zdrowotnych i że Unia jest stroną Ramowej konwencji Światowej Organi-

zacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu, konieczne jest wprowadzenie różnych zmian w unijnych przepisach fiskalnych dotyczących wyrobów tytoniowych. Zmiany te powinny uwzględniać istniejącą sytuację właściwą dla każdego z różnych rodzajów wyrobów tytoniowych.

- (3) Jeśli chodzi o papierosy, zasady należy uprościć w taki sposób, aby stworzyć neutralne warunki konkurencji dla producentów, zmniejszyć rozdrobnienie rynków wyrobów tytoniowych i sprzyjać osiągnięciu celów zdrowotnych. W tym celu należy zastąpić koncepcję najpopularniejszej kategorii cenowej; stawka minimalna *ad valorem* powinna odnosić się do średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży, a wszystkie papierosy należy objąć minimalną stawką pieniężną. Z tych samych przyczyn średnia ważona cena detaliczna sprzedaży powinna stanowić również poziom odniesienia dla pomiarów znaczenia specyficznego podatku akcyzowego w obrębie całego obciążenia podatkowego.
- (4) Bez uszczerbku dla mieszanej struktury podatkowej i maksymalnego udziału specyficznego składnika w całkowitym obciążeniu podatkowym, państwa członkowskie należy wyposażać w skuteczniejsze środki służące nakładaniu specyficznego lub minimalnego podatku akcyzowego na papierosy, tak aby zapewnić stosowanie w całej Unii pewnej minimalnej kwoty opodatkowania.
- (5) Jeśli chodzi o tytoń drobno krojony przeznaczony do skręcania papierosów, unijne minimalne stawki *ad valorem* powinny być wyrażone w taki sposób, aby uzyskać skutki podobne do uzyskiwanych w przypadku papierosów, a za punkt odniesienia powinna służyć średnia ważona detaliczna cena sprzedaży.
- (6) Przeanalizowano zmiany cen i poziomów podatku akcyzowego, w szczególności w odniesieniu do papierosów, które stanowią zdecydowanie najważniejszą kategorię wyrobów tytoniowych, jak również w odniesieniu do tytoniu drobno krojonego przeznaczonego do skręcania papierosów. Analiza pokazuje, że nadal istnieją znaczne różnice pomiędzy państwami członkowskimi, które mogą zakłócać działanie rynku wewnętrznego. Dlatego

⁽¹⁾ Opinia z dnia 24 marca 2009 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 228 z 22.9.2009, s. 130.

⁽³⁾ Dz.U. L 316 z 31.10.1992, s. 8.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 316 z 31.10.1992, s. 10.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 291 z 6.12.1995, s. 40.

- większa zbieżność pomiędzy poziomami podatków stosowanymi w państwach członkowskich pomogłaby w ograniczeniu oszustw i przemytu w obrębie Unii.
- (7) Większa zbieżność przyczyniłaby się również do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego. Poziom opodatkowania istotnie jest jednym z głównych czynników wpływających na cenę wyrobów tytoniowych, która z kolei wpływa na zwyczaje związane z paleniem wśród konsumentów. Oszustwa i przemysł podważają determinowane podatkami poziomy cen, w szczególności cen papierosów i tytoniu drobno krojonego przeznaczonego do skręcania papierosów, a tym samym zagrażają osiągnięciu celów dotyczących ograniczenia użycia tytoniu i celów w zakresie ochrony zdrowia.
- (8) W celu uzyskania większej zbieżności i ograniczenia spożycia należy zatem zwiększyć unijne minimalne poziomy opodatkowania papierosów i tytoniu drobno krojonego przeznaczonego do skręcania papierosów.
- (9) Należy zbliżyć minimalne poziomy dotyczące tytoniu drobno krojonego przeznaczonego do skręcania papierosów do minimalnych poziomów dotyczących papierosów, tak aby w większym stopniu uwzględnić istniejący stopień konkurencji pomiędzy tymi dwoma produktami, odzwierciedlonej w obserwowanych wzorcach spożycia, jak również ich równie szkodliwy charakter.
- (10) Okresy przejściowe powinny umożliwić państwom członkowskim sprawne dostosowanie do nowych poziomów całkowitego podatku akcyzowego, ograniczając tym samym ewentualne skutki uboczne.
- (11) Aby zapobiec zachwianiu równowagi gospodarczej i społecznej na Korsyce, jest ważne i uzasadnione, aby przedłużyć do dnia 31 grudnia 2015 r. obowiązywanie odstępstwa, dzięki któremu Francja może stosować stawkę podatku akcyzowego, która jest niższa od stawki krajowej na papierosy i inne wyroby tytoniowe dopuszczone do konsumpcji na Korsyce. Do tego dnia zasady podatkowe dla wyrobów tytoniowych dopuszczonych tam do konsumpcji powinny zostać ujednoczone z zasadami obowiązującymi dla Francji kontynentalnej. Niemniej jednak należy uniknąć zbyt raptownej zmiany i dlatego powinno się wprowadzać stopniowy wzrost podatku akcyzowego obecnie nałożonego na papierosy oraz na drobno krojony tytoń przeznaczony do skręcania papierosów na Korsyce.
- (12) Aby uniknąć zniekształceń konkurencji i niedopuszczalnych utrudnień w handlu, a także wynikających z takiej sytuacji strat dochodów państw członkowskich, które stosują wysokie podatki akcyzowe, zarówno jako istotne źródło dochodu, jak i ze względów zdrowotnych, konieczne wydaje się zezwolenie tym państwom na stosowanie ograniczeń ilościowych w odniesieniu do papierosów, które można wwieźć na ich terytorium bez płacenia dalszych podatków akcyzowych w przypadku gdy papierosy te są wwożone na ich terytorium z państw członkowskich korzystających z okresów przejściowych. Takie zezwolenia na stosowanie ograniczeń należy modyfikować z uwzględnieniem poziomu, jaki osiągnąłby ogólny minimalny poziom opodatkowania obowiązkowego oraz
- trudności, jakie podczas stopniowego dostosowywania do ogólnego minimalnego poziomu obowiązkowego mogą napotkać państwa członkowskie korzystające z odstępstwa w związku z niższym poziomem opodatkowania w innych państwach członkowskich.
- (13) W celu uniknięcia spadku wartości unijnych minimalnych poziomów podatków od cygar, cygaretek i tytoniu do palenia innego niż drobno krojony tytoń przeznaczony do skręcania papierosów, konieczne jest zwiększenie poziomów minimalnych, wyrażonych jako kwota specyficzna.
- (14) W interesie jednolitego i sprawiedliwego opodatkowania należy odpowiednio dostosować definicję papierosów, cygar i cygaretek oraz innego tytoniu do palenia w taki sposób, aby: tytoń zrolowany, który w zależności od jego długości można uznać za dwa papierosy lub większą ich liczbę, był traktowany do celów podatku akcyzowego jako dwa papierosy lub większa ich liczba; rodzaj cygara, który jest podobny pod wieloma względami do papierosa, był traktowany do celów podatku akcyzowego jako papieros; tytoń do palenia, który jest podobny pod wieloma względami do tytoniu drobno krojonego przeznaczonego do skręcania papierosów, był traktowany do celów podatku akcyzowego jako tytoń drobno krojony; a odpady tytoniowe zostały wyraźnie zdefiniowane. W związku z trudnościami gospodarczymi, jakie dla zainteresowanych podmiotów gospodarczych z Niemiec i Węgier może spowodować natychmiastowe wprowadzenie tej definicji Republika Federalna Niemiec i Republika Węgierska powinny mieć prawo odroczenia wprowadzania tej nowej definicji cygar i cygaretek do dnia 1 stycznia 2015 r.
- (15) Zgodnie z pkt 34 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽¹⁾, państwa członkowskie są zachęcane do sporządzania, dla ich własnych celów i w interesie Unii, własnych tabel, które w możliwie najszerszym zakresie odzwierciedlą zbieżność pomiędzy niniejszą dyrektywą a środkami transpozycji, oraz do ich upowszechniania.
- (16) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywy 92/79/EWG, 92/80/EWG, 95/59/WE i dyrektywę Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego⁽²⁾

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejszym w dyrektywie 92/79/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

1. Całkowity podatek akcyzowy (podatek specyficzny i podatek *ad valorem* z wyłączeniem VAT) od papierosów wynosi co najmniej 57 % średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów dopuszczonych do konsumpcji. Taki podatek akcyzowy wynosi nie mniej niż 64 EUR za 1 000 papierosów, niezależnie od średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży.

⁽¹⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 12.

Państwa członkowskie, które nakładają podatek akcyzowy wynoszący co najmniej 101 EUR za 1 000 papierosów na podstawie średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży, nie muszą jednak spełniać wymogu 57 % ustanowionego w akapicie pierwszym.

2. Od dnia 1 stycznia 2014 r., całkowity podatek akcyzowy od papierosów wynosi co najmniej 60 % średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów dopuszczonych do konsumpcji. Taki podatek akcyzowy wynosi nie mniej niż 90 EUR za 1 000 papierosów, niezależnie od średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży.

Państwa członkowskie, które nakładają podatek akcyzowy wynoszący co najmniej 115 EUR za 1 000 papierosów na podstawie średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży, nie muszą jednak spełniać wymogu 60 % ustanowionego w akapicie pierwszym.

Bułgaria, Estonia, Grecja, Łotwa, Litwa, Węgry, Polska oraz Rumunia mogą stosować okres przejściowy do dnia 31 grudnia 2017 r., aby spełnić wymogi, o których mowa w akapicie pierwszym i drugim.

3. Średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży oblicza się w odniesieniu do całkowitej wartości wszystkich papierosów dopuszczonych do konsumpcji, na podstawie detalicznej ceny sprzedaży obejmującej wszystkie podatki, podzielonej przez całkowitą liczbę papierosów dopuszczonych do konsumpcji. Jest ona określana najpóźniej do dnia 1 marca każdego roku na podstawie danych dotyczących wszystkich takich dopuszczeń do konsumpcji, które miały miejsce w poprzednim roku kalendarzowym.

4. Państwa członkowskie stopniowo zwiększają podatki akcyzowe w celu spełnienia wymogów, o których mowa w ust. 2, w terminach określonych w tym ustępie.

5. Komisja publikuje raz w roku wartość euro w walutach krajowych mającą zastosowanie do kwot całkowitego podatku akcyzowego.

Stosuje się kursy wymiany ustalone pierwszego dnia roboczego października oraz opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Obowiązują one od dnia 1 stycznia następnego roku kalendarzowego.

6. Państwa członkowskie mogą utrzymać kwoty podatków akcyzowych obowiązujące w chwili dokonywania rocznego dostosowania przewidzianego w ust. 5, jeżeli przeliczenie kwot podatków akcyzowych wyrażonych w euro powodowałoby wzrost podatku akcyzowego wyrażonego w walucie krajowej o mniej niż 5 % lub mniej niż 5 EUR, w zależności od tego, która kwota będzie niższa.”

2) art. 2a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2a

1. Jeżeli następuje zmiana średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów w państwie członkowskim, która powoduje spadek całkowitego podatku akcyzowego

poniżej poziomów określonych, odpowiednio, w art. 2 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 2 ust. 2 zdanie pierwsze, wówczas państwo członkowskie, którego to dotyczy, może powstrzymać się od dostosowania tego podatku do dnia 1 stycznia drugiego roku następującego po roku, w którym zaistniała taka zmiana.

2. Jeżeli państwo członkowskie podwyższa stawkę podatku od wartości dodanej w odniesieniu do papierosów, może ono obniżyć całkowity podatek akcyzowy do kwoty, która wyrażona jako procent średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży jest równa wzrostowi stawki podatku od wartości dodanej, również wyrażonej jako procent średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży, nawet jeżeli takie dostosowanie powoduje obniżenie całkowitego podatku akcyzowego poniżej poziomów, wyrażonych jako procent średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży, określonych odpowiednio w art. 2 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 2 ust. 2 zdanie pierwsze.

Państwo członkowskie podwyższa jednak ten podatek ponownie, tak aby osiągnąć co najmniej te poziomy, do dnia 1 stycznia drugiego roku następującego po roku, w którym dokonano takiego obniżenia.”;

3) art. 3 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Na zasadzie odstępstwa od art. 2, od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. Francja może nadal stosować obniżoną stawkę podatku akcyzowego na papierosy dopuszczone do konsumpcji w departamentach na Korsyce do kontyngentu rocznego 1 200 ton. Obniżona stawka wynosi:

— do dnia 31 grudnia 2012 r.: co najmniej 44 % ceny na papierosy w najbardziej poszukiwanej klasie cenowej w tych departamentach,

— od dnia 1 stycznia 2013 r.: co najmniej 50 % średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów dopuszczonych do konsumpcji. Podatek akcyzowy wynosi nie mniej niż 88 EUR za 1 000 papierosów, niezależnie od średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży,

— od dnia 1 stycznia 2015 r.: co najmniej 57 % średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów dopuszczonych do konsumpcji. Podatek akcyzowy wynosi nie mniej niż 90 EUR za 1 000 papierosów, niezależnie od średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży.”;

4) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

1. Co cztery lata Komisja przedkłada Radzie sprawozdanie oraz, w stosownym przypadku, wniosek dotyczący stawek podatku akcyzowego określonych w niniejszej dyrektywie oraz strukturę podatku akcyzowego określoną w art. 16 dyrektywy Rady 95/59/WE z dnia 27 listopada 1995 r. w sprawie podatków innych niż podatki obrotowe, wpływających na spożycie wyrobów tytoniowych (*).

Komisja uwzględni w swoim sprawozdaniu prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, rzeczywistą wartość stawek podatku akcyzowego i szersze cele Traktatu.

2. Podstawę sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, stanowią w szczególności informacje przekazane przez państwa członkowskie.

3. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 43 dyrektywy Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego (**), Komisja określa wykaz danych statystycznych niezbędnych do sprawozdania, z wyłączeniem danych dotyczących poszczególnych osób fizycznych lub podmiotów prawnych. Poza danymi łatwo dostępnymi dla państw członkowskich wspomniany wykaz zawiera jedynie dane, których gromadzenie i zbieranie nie powoduje nieproporcjonalnego obciążenia administracyjnego dla państw członkowskich.

4. Komisja nie publikuje ani nie ujawnia w żaden inny sposób tych danych, jeśli prowadziłoby to do ujawnienia tajemnicy handlowej, przemysłowej lub zawodowej.

(*) Dz.U. L 291 z 6.12.1995, s. 40.

(**) Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 12.”.

Artykuł 2

W dyrektywie 92/80/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 ust. 1 dodaje się akapity w brzmieniu:

„Od dnia 1 stycznia 2011 r. całkowity podatek akcyzowy (podatek specyficzny lub podatek *ad valorem* z wyłączeniem VAT) od tytoniu do palenia drobno krojonego przeznaczanego do skręcania papierosów wynosi co najmniej 40 % średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży tytoniu do palenia drobno krojonego przeznaczanego do skręcania papierosów dopuszczonego do konsumpcji lub co najmniej 40 EUR za kilogram.

Od dnia 1 stycznia 2013 r. całkowity podatek akcyzowy (podatek specyficzny lub podatek *ad valorem* z wyłączeniem VAT) od tytoniu do palenia drobno krojonego przeznaczanego do skręcania papierosów wynosi co najmniej 43 % średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży tytoniu do palenia drobno krojonego przeznaczanego do skręcania papierosów dopuszczonego do konsumpcji lub co najmniej 47 EUR za kilogram.

Od dnia 1 stycznia 2015 r. całkowity podatek akcyzowy (podatek specyficzny lub podatek *ad valorem* z wyłączeniem VAT) od tytoniu do palenia drobno krojonego przeznaczanego do skręcania papierosów wynosi co najmniej 46 % średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży tytoniu do palenia drobno krojonego przeznaczanego do skręcania papierosów dopuszczonego do konsumpcji lub co najmniej 54 EUR za kilogram.

Od dnia 1 stycznia 2018 r. całkowity podatek akcyzowy (podatek specyficzny lub podatek *ad valorem* z wyłączeniem VAT) od tytoniu do palenia drobno krojonego przeznaczanego do skręcania papierosów wynosi co najmniej 48 % średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży tytoniu do palenia drobno krojonego przeznaczanego do skręcania papierosów dopuszczonego do konsumpcji lub co najmniej 60 EUR za kilogram.

Od dnia 1 stycznia 2020 r. całkowity podatek akcyzowy (podatek specyficzny lub podatek *ad valorem* z wyłączeniem VAT) od tytoniu do palenia drobno krojonego przeznaczanego do skręcania papierosów wynosi co najmniej 50 % średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży tytoniu do palenia drobno krojonego przeznaczanego do skręcania papierosów dopuszczonego do konsumpcji lub co najmniej 60 EUR za kilogram.

Średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży oblicza się w odniesieniu do całkowitej wartości tytoniu do palenia drobno krojonego przeznaczanego do skręcania papierosów dopuszczonego do konsumpcji, na podstawie detalicznej ceny sprzedaży obejmującej wszystkie podatki, podzielonej przez całkowitą ilość tytoniu do palenia drobno krojonego przeznaczanego do skręcania papierosów dopuszczonego do konsumpcji. Jest ona określana w terminie do 1 marca każdego roku na podstawie danych dotyczących wszystkich takich dopuszczeń do konsumpcji, które miały miejsce w poprzednim roku kalendarzowym.

Od dnia 1 stycznia 2011 r. całkowity podatek akcyzowy wyrażony jako procent, jako kwota za kilogram lub od danej liczby sztuk, stanowi co najmniej równowartość:

- a) w przypadku cygar lub cygaretek, 5 % detalicznej ceny sprzedaży, z uwzględnieniem wszystkich podatków, lub kwoty 12 EUR za 1 000 sztuk lub za kilogram;
- b) w przypadku tytoniu do palenia innego niż tytoń do palenia drobno krojony przeznaczony do skręcania papierosów, 20 % detalicznej ceny sprzedaży, z uwzględnieniem wszystkich podatków, lub kwoty 22 EUR za kilogram.”;

2) art. 3 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. Francja może nadal stosować obniżoną stawkę podatku akcyzowego na wyroby tytoniowe inne niż papierosy dopuszczone do konsumpcji w departamentach na Korsyce. Obniżona stawka wynosi:

a) w przypadku cygar i cygaretek:

co najmniej 10 % detalicznej ceny sprzedaży, włączając wszystkie podatki;

b) w przypadku tytoniu do palenia drobno krojonego przeznaczanego do skręcania papierosów:

- do dnia 31 grudnia 2012 r. – co najmniej 27 % detalicznej ceny sprzedaży, włączając wszystkie podatki,
- od dnia 1 stycznia 2013 r. – co najmniej 30 % detalicznej ceny sprzedaży, włączając wszystkie podatki,
- od dnia 1 stycznia 2015 r. – co najmniej 35 % detalicznej ceny sprzedaży, włączając wszystkie podatki;

c) w przypadku innego tytoniu do palenia:

co najmniej 22 % detalicznej ceny sprzedaży, włączając wszystkie podatki.”;

3) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

1. Co cztery lata Komisja przedkłada Radzie sprawozdanie oraz, w stosownym przypadku, wniosek dotyczący stawek i struktury podatku akcyzowego określonych w niniejszej dyrektywie.

Komisja uwzględni w swoim sprawozdaniu prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, rzeczywistą wartość stawek podatku akcyzowego i szersze cele Traktatu.

2. Podstawę sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, stanowią w szczególności informacje przekazane przez państwa członkowskie.

3. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 43 dyrektywy Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego (*), Komisja określa wykaz danych statystycznych niezbędnych do sprawozdania, z wyłączeniem danych dotyczących poszczególnych osób fizycznych lub podmiotów prawnych. Poza danymi łatwo dostępnymi dla państw członkowskich wspomniany wykaz zawiera jedynie dane, których gromadzenie i zbieranie nie powoduje nieproporcjonalnego obciążenia administracyjnego dla państw członkowskich.

4. Komisja nie publikuje ani nie ujawnia w żaden inny sposób tych danych, jeśli prowadziłyby to do ujawnienia tajemnicy handlowej, przemysłowej lub zawodowej.

(*) Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 12.”;

4) art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja publikuje raz w roku wartość euro w walutach krajowych mającą zastosowanie do kwot całkowitego podatku akcyzowego.

Stosuje się kursy wymiany ustalone pierwszego dnia roboczego października oraz opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*; obowiązują one od dnia 1 stycznia następnego roku kalendarzowego.”.

Artykuł 3

W dyrektywie 95/59/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

1. Za cygara lub cygaretki uznaje się produkty opisane poniżej, jeśli mogą one być oraz, biorąc pod uwagę ich właściwości i zwykłe oczekiwania konsumentów, są przeznaczone wyłącznie do palenia w stanie niezmienionym:

a) tytoń zrolowany o zewnętrznym owinięciu z naturalnego tytoniu;

b) tytoń zrolowany ze spreparowanym, wymieszanym wkładem, owinięty liściem tytoniu w normalnym kolorze cygara z odzyskanego tytoniu pokrywającym produkt w całości, w stosownych przypadkach, łącznie z filtrem, ale nie, w przypadku cygar z ustnikiem, ustnik, gdzie waga sztuki, wyłączając filtr lub ustnik, wynosi nie mniej niż 2,3 g i nie więcej niż 10 g, a obwód równy co najmniej jednej trzeciej długości wynosi nie mniej niż 34 mm.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 Niemcy i Węgry do dnia 31 grudnia 2014 r. mogą nadal stosować art. 3 dyrektywy 95/59/WE zmienionej dyrektywą 2002/10/WE.”;

2) art. 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Tytoń zrolowany, o którym mowa w ust. 1, do celów podatku akcyzowego uznaje się za dwa papierosy w przypadku, gdy – wyłączając filtr lub ustnik – jest on dłuższy niż 8 cm, ale nie dłuższy niż 11 cm, za trzy papierosy w przypadku, gdy – wyłączając filtr lub ustnik – jest on dłuższy niż 11 cm, ale nie dłuższy niż 14 cm itd.”;

3) w art. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) odpady tytoniowe, oddane do sprzedaży detalicznej, które nie podlegają art. 3 i 4, a nadają się do palenia. Do celów niniejszego artykułu za »odpady tytoniowe« uznaje się pozostałości liści tytoniu i produkty uboczne uzyskane podczas przetwarzania tytoniu lub produkcji wyrobów tytoniowych.”;

4) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) w akapicie pierwszym, określenie „1 mm” zastępuje się określeniem „1,5 mm”;

- b) w akapicie drugim określenie „większą niż 1 mm” zastępuje się określeniem „1,5 mm lub więcej”;
- 5) art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Produkty składające się w części z substancji innych niż tytoń, lecz poza tym spełniające kryteria ustalone w art. 3, są traktowane jako cygara i cygaretki.”;
- 6) art. 8 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. W stosownym przypadku podatek akcyzowy od papierosów może obejmować minimalny składnik podatku, pod warunkiem że rygorystycznie przestrzega się stosowania mieszanej struktury podatkowej oraz przedziału dla specyficznego składnika podatku akcyzowego określonego w art. 16.”;
- 7) art. 16 otrzymuje brzmienie:
- „Artykuł 16
1. Udział specyficznego składnika podatku akcyzowego w kwocie całego obciążenia podatkowego na papierosy jest ustalany w odniesieniu do średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży.
2. Średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży oblicza się w odniesieniu do całkowitej wartości wszystkich papierosów dopuszczonych do konsumpcji, na podstawie detalicznej ceny sprzedaży obejmującej wszystkie podatki, podzielonej przez całkowitą liczbę papierosów dopuszczonych do konsumpcji. Jest ona określana najpóźniej do dnia 1 marca każdego roku na podstawie danych dotyczących wszystkich takich dopuszczeń do konsumpcji, które miały miejsce w poprzednim roku kalendarzowym.
3. Do dnia 31 grudnia 2013 r. specyficzny składnik podatku akcyzowego od papierosów nie może wynosić mniej niż 76,5 % i nie więcej niż 55 % wielkości całego obciążenia podatkowego wynikającego z dodania następujących wartości:
- a) specyficznego podatku akcyzowego;
- b) proporcjonalnego podatku akcyzowego i podatku od wartości dodanej nałożonych na średnią ważoną cenę detaliczną sprzedaży.
4. Od dnia 1 stycznia 2014 r. specyficzny składnik podatku akcyzowego od papierosów nie może wynosić mniej niż 7,5 % i nie więcej niż 76,5 % wielkości całego obciążenia podatkowego wynikającego z dodania następujących wartości:
- a) specyficznego podatku akcyzowego;
- b) proporcjonalnego podatku akcyzowego i podatku od wartości dodanej nałożonych na średnią ważoną cenę detaliczną sprzedaży.
5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 i 4, w przypadku gdy zachodzi zmiana średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów w państwie członkowskim, doprowadzając tym samym specyficzny składnik podatku akcyzowego, wyrażony

jako procent całkowitego obciążenia podatkowego, do poziomu poniżej 5 % lub 7,5 %, w zależności od przypadku, lub powyżej 76,5 % całkowitego obciążenia podatkowego, wówczas państwo członkowskie, którego to dotyczy, może powstrzymać się od dostosowania kwoty specyficznego podatku akcyzowego do dnia 1 stycznia drugiego roku następującego po roku, w którym zaistniała zmiana.

6. Niezależnie od przepisów art. 8 ust. 1 państwa członkowskie mogą wyłączyć opłaty celne z podstawy obliczania proporcjonalnego podatku akcyzowego nakładanego na papierosy.

7. Z zastrzeżeniem ust. 3, 4, 5 i 6 państwa członkowskie mogą nakładać minimalną stawkę podatku akcyzowego na papierosy.”;

8) Skreśla się art. 17.

Artykuł 4

W dyrektywie 2008/118/WE wprowadza się następujące zmiany:

W art. 46 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Bez uszczerbku dla art. 32, państwa członkowskie, o których nie ma mowy w art. 2 ust. 2 akapit trzeci dyrektywy 92/79/EWG, mogą – w przypadku papierosów, które można wwozić na ich terytorium bez płacenia dalszych podatków akcyzowych – od dnia 1 stycznia 2014 r. stosować ograniczenie ilościowe wynoszące nie mniej niż 300 sztuk w odniesieniu do papierosów wwiezionych z państwa członkowskiego stosującego, zgodnie z art. 2 ust. 2 akapit trzeci tej dyrektyw, niższe podatki akcyzowe niż podatki wynikające z przepisów art. 2 ust. 2 akapit pierwszy.

Państwa członkowskie, o których mowa w art. 2 ust. 2 akapit trzeci dyrektywy 92/79/EWG, które nakładają podatek akcyzowy w wysokości co najmniej 77 EUR za 1 000 papierosów, niezależnie od średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży, od dnia 1 stycznia 2014 r. mogą stosować ograniczenie ilościowe wynoszące nie mniej niż 300 sztuk w odniesieniu do papierosów wwiezionych na ich terytorium bez płacenia dalszych podatków akcyzowych z państwa członkowskiego stosującego niższy podatek akcyzowy zgodnie z art. 2 ust. 2 akapit trzeci tej dyrektywy.

Państwa członkowskie, które stosują ograniczenie ilościowe zgodnie z akapitami pierwszym i drugim niniejszego ustępu, informują o tym Komisję. Mogą one przeprowadzać niezbędne kontrole, pod warunkiem że kontrole te nie będą miały wpływu na prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego.”.

Artykuł 5

1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2011 r., o ile w niniejszej dyrektywie nie przewidziano inaczej.

Państwa członkowskie niezwłocznie poinformują o tym Komisję Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odesłania określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekażą Komisji tekst głównych przepisów prawa krajowego dotyczących dziedziny objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie w dniu jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 7

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 lutego 2010 r.

W imieniu Rady

E. SALGADO

Przewodniczący

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 165/2010

z dnia 26 lutego 2010 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1881/2006 ustalające najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych w odniesieniu do aflatoksyn

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 315/93 z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiające procedury Wspólnoty w odniesieniu do substancji skażających w żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1881/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. ustalającym najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych⁽²⁾ ustanowiono najwyższe dopuszczalne poziomy aflatoksyny B1 i sumy aflatoksyn (aflatoksyny B1 + G1 + B2 + G2) w szeregach środków spożywczych.
- (2) Konieczna jest zmiana niektórych najwyższych dopuszczalnych poziomów aflatoksyn w niektórych środkach spożywczych w celu uwzględnienia zmian zawartych w Kodeksie żywnościowym i nowych dowodów w najnowszych opiniach naukowych.
- (3) W Kodeksie żywnościowym ustanowiono dopuszczalny poziom sumy aflatoksyn wynoszący 15 µg/kg w migdałach, orzechach laskowych i pistacjach przeznaczonych do dalszej obróbki oraz dopuszczalny poziom sumy aflatoksyn wynoszący 10 µg/kg w gotowych do spożycia migdałach, orzechach laskowych i pistacjach⁽³⁾.
- (4) Panel Naukowy ds. Zanieczyszczeń w Łańcuchu Żywnościowym (panel CONTAM) Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) w dniu 25 stycznia 2007 r. przyjął opinię dotyczącą możliwego wzrostu zagrożenia dla zdrowia konsumentów w związku z możliwym podwyższeniem obowiązujących najwyższych dopuszczalnych poziomów aflatoksyn w migdałach, orzechach laskowych i pistacjach

oraz produktach pochodnych⁽⁴⁾. Panel CONTAM stwierdził, że zmiana najwyższych dopuszczalnych poziomów aflatoksyn w migdałach, orzechach laskowych i pistacjach z 4 do 8 lub 10 µg/kg wywarłaby niewielki wpływ na dane szacunkowe związane z narażeniem z dietą, ryzykiem wystąpienia raka i wyliczonymi marginesami narażenia (MOE). Ponadto panel stwierdził, że narażenie na aflatoksyny z wszelkich źródeł powinno być określone na najniższym rozsądnie osiągalnym poziomie, ponieważ aflatoksyny są genotoksyczne i rakotwórcze. Dane te wskazują, że obniżenie całkowitego narażenia z dietą na aflatoksyny można osiągnąć, obniżając ilość żywności o dużym stopniu zanieczyszczenia wprowadzanej do obrotu poprzez skuteczniejsze egzekwowanie i obniżenie narażenia z innych źródeł żywności niż migdały, orzechy laskowe i pistacje.

- (5) Panel CONTAM przyjął w dniu 16 czerwca 2009 r. deklarację w sprawie skutków dla zdrowia publicznego związanych z podniesieniem poziomów sumy aflatoksyn z 4 µg/kg do 10 µg/kg dla orzechów z drzew orzechowych innych niż migdały, orzechy laskowe i pistacje⁽⁵⁾. W oparciu o informacje dostępne w 2007 r. panel stwierdził, że podniesienie poziomów sumy aflatoksyn z 4 µg/kg do 10 µg/kg dla innych orzechów z drzew orzechowych, w tym orzechów brazylijskich, nie będzie miało negatywnego wpływu na zdrowie publiczne. Biorąc pod uwagę obecne dyskusje w ramach Kodeksu żywnościowego, dotyczące najwyższych dopuszczalnych poziomów aflatoksyn w orzechach brazylijskich, właściwe jest dostosowanie poziomu aflatoksyn w orzechach brazylijskich do określonego w Kodeksie poziomu dla migdałów, orzechów laskowych i pistacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 364 z 20.12.2006, s. 5.

⁽³⁾ Kodeks ogólnych norm dotyczących zanieczyszczeń i toksyn w żywności, CODEX STAN 193-1995 (Codex General Standard for Contaminants and toxins in foods, CODEX STAN 193-1995) http://www.codexalimentarius.net/download/standards/17/CXS_193e.pdf

⁽⁴⁾ Dziennik EFSA (2007) 446, s. 1-127. http://www.efsa.europa.eu/cs/BlobServer/Scientific_Opinion/CONTAM%20_op_ej446_aflatoxins_en.pdf?ssbinary=true

⁽⁵⁾ Deklaracja Panelu Naukowego ds. Zanieczyszczeń w Łańcuchu Żywnościowym wydana na wniosek Komisji Europejskiej w sprawie skutków dla zdrowia publicznego związanych z podniesieniem poziomów sumy aflatoksyn z 4 µg/kg do 10 µg/kg dla orzechów innych niż migdały, orzechy laskowe i pistacje. Dziennik EFSA (2009) 1168, s. 1-11. http://www.efsa.europa.eu/cs/BlobServer/Statement/contam_statement_ej1168_aflatoxin_other_treenuits_en.pdf?ssbinary=true

- (6) W Kodeksie żywnościowym ustanowiono jedynie najwyższy dopuszczalny poziom dla sumy aflatoksyn. Odpowiedni poziom aflatoksyny B1 określono, korzystając z bazy danych dotyczącej występowania aflatoksyn w żywności, stosowanej przez EFSA w celu oceny narażenia.
- (7) W opinii EFSA w sprawie aflatoksyn stwierdzono, że nasiona oleiste i produkty pochodne w znaczącym stopniu przyczyniają się do narażenia ludzi na aflatoksyny. EFSA stwierdził, że narażenie na aflatoksyny z wszelkich źródeł powinno być określone na najniższym rozsądnie osiągalnym poziomie. Poza tym powiadomienia do systemu wczesnego ostrzegania o niebezpiecznych produktach żywnościowych i środkach żywienia zwierząt (RASFF) wskazują na wysokie poziomy aflatoksyn w takich nasionach oleistych, jak nasiona słonecznika, nasiona melona itp. Proponuje się zatem ustanowienie również najwyższego dopuszczalnego poziomu dla nasion oleistych innych niż orzeszki ziemne, zgodnie z obowiązującymi najwyższymi dopuszczalnymi poziomami dla orzechów arachidowych (orzeszków ziemnych). Jednakże ponieważ aflatoksyny są prawie całkowicie usuwane podczas produkcji rafinowanego oleju roślinnego, właściwe jest wykluczenie nasion oleistych, w tym orzechów arachidowych (orzeszków ziemnych), przeznaczonych do tłoczenia oleju w celu produkcji rafinowanego oleju roślinnego, i rafinowanego oleju roślinnego.
- (8) Ustanowiono najwyższy dopuszczalny poziom wynoszący 2 µg/kg dla aflatoksyny B1 i 4 µg/kg dla sumy aflatoksyn we wszelkich zbożach i produktach pochodnych zbóż, z wyjątkiem kukurydzy, która ma być sortowana lub poddana innej fizycznej obróbce przed spożyciem przez ludzi lub użyta jako składnik w środkach spożywczych i dla której ustalono najwyższy dopuszczalny poziom wynoszący 5 µg/kg dla aflatoksyny B1 i 10 µg/kg dla sumy aflatoksyn. Ryż niełuskany zawiera zwykle aflatoksyny w stężeniu nieznacznie przekraczającym najwyższe dopuszczalne poziomy. Po procesie bielienia, podczas którego usuwane są łuski, poziomy aflatoksyn w bielonym ryżu spadają poniżej najniższych dopuszczalnych poziomów. Z tego względu właściwe jest stosowanie wobec ryżu tego samego podejścia co wobec kukurydzy i ustanowienie wyższego dopuszczalnego poziomu aflatoksyny B1 i sumy aflatoksyn dla ryżu, który ma być sortowany lub poddany innej fizycznej obróbce przed spożyciem przez ludzi lub użyciem jako składnik w środkach spożywczych.
- (9) Najwyższe dopuszczalne poziomy mają zastosowanie do jadalnych części orzechów z drzew orzechowych. Jednakże z najnowszych dowodów naukowych wynika, że część zanieczyszczenia aflatoksynami można występować na łupinach orzechów brazylijskich. Właściwa jest zatem zmiana przypisu w załączniku, dotyczącego procedury, którą należy zastosować w przypadku badania analitycznego orzechów „w łupinach” pochodzących z drzew orzechowych, aby uwzględnić te najnowsze dowody naukowe.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1881/2006 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Przepisy szczególne dotyczące orzeszków ziemnych, innych nasion oleistych, orzechów z drzew orzechowych, suszonych owoców, ryżu i kukurydzy

Orzechy arachidowe (orzeszki ziemne), inne nasiona oleiste, orzechy z drzew orzechowych, suszone owoce, ryż i kukurydza niespełniające wymogów dotyczących odpowiednich najwyższych dopuszczalnych poziomów aflatoksyn ustanowionych w pkt 2.1.5, 2.1.6, 2.1.7, 2.1.8, 2.1.10 i 2.1.11 załącznika mogą być wprowadzane do obrotu, pod warunkiem że te środki spożywcze:

- a) nie są przeznaczone do bezpośredniego spożycia przez ludzi lub użycia jako składnik środków spożywczych;
- b) spełniają wymogi dotyczące właściwych najwyższych dopuszczalnych poziomów określonych w pkt 2.1.1, 2.1.2, 2.1.3, 2.1.4, 2.1.9 i 2.1.12 załącznika;
- c) zostały poddane obróbce obejmującej sortowanie lub inną fizyczną obróbkę i po tej obróbce najwyższe dopuszczalne poziomy określone w pkt 2.1.5, 2.1.6, 2.1.7, 2.1.8, 2.1.10 i 2.1.11 załącznika nie są przekroczone, a w wyniku tej obróbki nie powstają inne szkodliwe pozostałości;
- d) są oznakowane poprzez wyraźne wskazanie ich przeznaczenia i zawierają wskazówkę »przed spożyciem przez człowieka lub użyciem jako składnik środka spożywczego produkt należy poddać sortowaniu lub innej fizycznej obróbce w celu zmniejszenia zanieczyszczenia aflatoksynami«. Powyższa informacja powinna się znajdować na oznakowaniu każdego opakowania, skrzynki itp. i na oryginalnym dokumencie towarzyszącym. Kod identyfikacyjny przesyłki/partii powinien być naniesiony w sposób trwały na każdym opakowaniu, skrzynce itp. przesyłki i na oryginalnym dokumencie towarzyszącym.”;

2) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Przepisy szczególne dotyczące orzechów arachidowych (orzeszków ziemnych), innych nasion oleistych, ich produktów pochodnych i zbóż

Na oznakowaniu każdego opakowania, skrzynki itp. i na oryginalnym dokumencie towarzyszącym musi znajdować się wyraźna informacja o zamierzonym przeznaczeniu środków spożywczych. Dokument towarzyszący musi w sposób wyraźny odnosić się do przesyłki poprzez zamieszczenie w nim kodu identyfikacyjnego przesyłki, który znajduje się na każdym opakowaniu, pudełku itp. tej przesyłki. Ponadto rodzaj działalności gospodarczej prowadzonej przez odbiorcę przesyłki, określony w dokumencie towarzyszącym, musi być zgodny z zamierzonym przeznaczeniem wysyłanych środków spożywczych.

W przypadku braku wyraźnej informacji o tym, iż dane środki spożywcze nie są przeznaczone do spożycia przez ludzi, najwyższe dopuszczalne poziomy określone w pkt 2.1.5 i 2.1.11 załącznika mają zastosowanie do wszystkich wprowadzanych do obrotu orzechów arachidowych (orzeszków ziemnych), innych nasion oleistych i ich produktów pochodnych oraz zbóż.

W odniesieniu do odstępstwa dotyczącego orzechów arachidowych (orzeszków ziemnych) i innych nasion oleistych przeznaczonych do tłoczenia oleju oraz w kwestii zastosowania najwyższych dopuszczalnych poziomów określonych w pkt 2.1.1 załącznika odstępstwo dotyczy jedynie przesyłek, które są oznakowane poprzez wyraźne wskazanie ich przeznaczenia i zawierają wskazówkę »produkt należy poddać procesowi tłoczenia oleju w celu produkcji rafinowanego oleju roślinnego«. Powyższa informacja znajduje się na etykiecie każdego opakowania, skrzynki itp. i na dokumencie (dokumentach) towarzyszącym(-ych). Miejszem przeznaczenia musi być tłocznia.”;

3) w załączniku wprowadza się następujące zmiany:

a) podsekcję 2.1 (Aflatoksyny) zastępuje się tekstem załącznika do niniejszego rozporządzenia;

b) przypis 5 otrzymuje brzmienie:

„⁽⁵⁾ Najwyższe dopuszczalne poziomy mają zastosowanie do jadalnych części orzechów arachidowych (orzeszków ziemnych) i orzechów z drzew orzechowych. Jeżeli przedmiotem badania analitycznego są orzechy arachidowe (orzeszki ziemne) i orzechy z drzew orzechowych »w łupinach«, to przy obliczaniu zawartości aflatoksyn uznaje się, że wszystkie zanieczyszczenia są w części jadalnej, z wyjątkiem orzechów brazylijskich.”;

c) dodaje się przypisy w brzmieniu:

„⁽⁴⁰⁾ Nasiona oleiste objęte kodami CN 1201, 1202, 1203, 1204, 1205, 1206, 1207 i produkty

pochodne (CN 1208); nasiona melona objęte są kodem ex 1207 99.

(⁴¹) Jeżeli ich produkty pochodne/produkty z nich przetworzone otrzymywane są wyłącznie lub prawie wyłącznie z danych orzechów z drzew orzechowych, to najwyższe dopuszczalne poziomy ustalone dla tych orzechów mają zastosowanie również do produktów pochodnych/przetworzonych. W pozostałych przypadkach do produktów pochodnych/przetworzonych mają zastosowanie art. 2 ust. 1 i art. 2 ust. 2.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do pestek moreli, nasion oleistych innych niż orzechy arachidowe (orzeszki ziemne) oraz produkty z nich przetworzone, które zostały wprowadzone do obrotu przed datą rozpoczęcia stosowania zgodnie z przepisami obowiązującymi w dniu wprowadzenia do obrotu.

Obowiązek udowodnienia, kiedy produkty zostały wprowadzone do obrotu, spoczywa na podmiocie prowadzącym przedsiębiorstwo spożywcze.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dziesiątego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia jego wejścia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 lutego 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Środki spożywcze ⁽¹⁾		Najwyższe dopuszczalne poziomy (µg/kg)		
„2.1.	Aflatoksyny	B ₁	Suma B ₁ , B ₂ , G ₁ i G ₂	M ₁
2.1.1.	Orzechy arachidowe (orzeszki ziemne) i inne nasiona oleiste ⁽⁴⁰⁾ , które mają być sortowane lub poddane innej fizycznej obróbce przed spożyciem przez ludzi lub użyciem jako składnik w środkach spożywczych z wyjątkiem: — orzechów arachidowych (orzeszków ziemnych) i innych nasion oleistych przeznaczonych do tłoczenia oleju w celu produkcji rafinowanego oleju roślinnego	8,0 ⁽⁵⁾	15,0 ⁽⁵⁾	—
2.1.2.	Migdały, pistacje i pestki moreli, które mają być sortowane lub poddane innej fizycznej obróbce przed spożyciem przez ludzi lub użyciem jako składnik w środkach spożywczych	12,0 ⁽⁵⁾	15,0 ⁽⁵⁾	—
2.1.3.	Orzechy laskowe i orzechy brazylijskie, które mają być sortowane lub poddane innej fizycznej obróbce przed spożyciem przez ludzi lub użyciem jako składnik w środkach spożywczych	8,0 ⁽⁵⁾	15,0 ⁽⁵⁾	—
2.1.4.	Orzechy z drzew orzechowych inne niż orzechy wymienione w pkt 2.1.2 i 2.1.3, które mają być sortowane lub poddane innej fizycznej obróbce przed spożyciem przez ludzi lub użyciem jako składnik w środkach spożywczych	5,0 ⁽⁵⁾	10,0 ⁽⁵⁾	—
2.1.5.	Orzechy arachidowe (orzeszki ziemne) i inne nasiona oleiste ⁽⁴⁰⁾ oraz produkty z nich przetworzone, przeznaczone do bezpośredniego spożycia przez ludzi lub użycia jako składniki w środkach spożywczych, z wyjątkiem: — surowego oleju roślinnego przeznaczonego do rafinacji — rafinowanego oleju roślinnego	2,0 ⁽⁵⁾	4,0 ⁽⁵⁾	—
2.1.6.	Migdały, pistacje i pestki moreli przeznaczone do bezpośredniego spożycia przez ludzi lub użycia jako składniki w środkach spożywczych ⁽⁴¹⁾	8,0 ⁽⁵⁾	10,0 ⁽⁵⁾	—
2.1.7.	Orzechy laskowe i orzechy brazylijskie przeznaczone do bezpośredniego spożycia przez ludzi lub użycia jako składniki w środkach spożywczych ⁽⁴¹⁾	5,0 ⁽⁵⁾	10,0 ⁽⁵⁾	—
2.1.8.	Orzechy z drzew orzechowych, inne niż orzechy wymienione w pkt 2.1.6 i 2.1.7, oraz produkty z nich przetworzone, przeznaczone do spożycia przez ludzi lub użycia jako składnik w środkach spożywczych	2,0 ⁽⁵⁾	4,0 ⁽⁵⁾	—
2.1.9.	Suszone owoce, które mają być sortowane lub poddane innej fizycznej obróbce przed spożyciem przez ludzi lub użyciem jako składnik w środkach spożywczych	5,0	10,0	—
2.1.10.	Suszone owoce oraz produkty z nich przetworzone, przeznaczone do bezpośredniego spożycia przez ludzi lub użycia jako składniki w środkach spożywczych	2,0	4,0	—
2.1.11.	Wszystkie zboża i wszystkie ich produkty pochodne, w tym przetworzone produkty zbożowe, z wyjątkiem środków spożywczych wymienionych w pkt 2.1.12, 2.1.15 i 2.1.17	2,0	4,0	—

Środki spożywcze ⁽¹⁾		Najwyższe dopuszczalne poziomy (µg/kg)		
2.1.12.	Kukurydza i ryż, które mają być sortowane lub poddane innej fizycznej obróbce przed spożyciem przez ludzi lub użyciem jako składnik w środkach spożywczych	5,0	10,0	—
2.1.13.	Surowe mleko ⁽⁶⁾ , mleko poddane obróbce cieplnej i mleko służące do wytwarzania produktów na bazie mleka	—	—	0,050
2.1.14.	Następujące gatunki przypraw: <i>Capsicum</i> spp. (pochodzące z tego gatunku suszone owoce, całe lub mielone, w tym papryka chili, mielone chili, pieprz kajeński i papryka) <i>Piper</i> spp. (pochodzące z niego owoce, w tym biały i czarny pieprz) <i>Myristica fragrans</i> (gałka muszkatołowa) <i>Zingiber officinale</i> (imbir) <i>Curcuma longa</i> (kurkuma) Mieszanki przypraw zawierające jedną lub więcej wyżej wspomnianych przypraw	5,0	10,0	—
2.1.15.	Przetworzona żywność na bazie zbóż oraz żywność dla niemowląt i małych dzieci ⁽³⁾ ⁽⁷⁾	0,10	—	—
2.1.16.	Preparaty do początkowego żywienia niemowląt i preparaty do dalszego żywienia niemowląt, w tym mleko początkowe i mleko następne ⁽⁴⁾ ⁽⁸⁾	—	—	0,025
2.1.17.	Dietetyczna żywność specjalnego przeznaczenia medycznego ⁽⁹⁾ ⁽¹⁰⁾ przeznaczona specjalnie dla niemowląt	0,10	—	0,025”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 166/2010**z dnia 26 lutego 2010 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 27 lutego 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 lutego 2010 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

Jean-Luc DEMARTY

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	IL	114,6
	JO	82,9
	MA	97,0
	TN	131,1
	TR	105,0
	ZZ	106,1
0707 00 05	EG	216,8
	JO	147,9
	MK	147,9
	TR	155,6
	ZZ	167,1
0709 90 70	IL	265,5
	MA	135,0
	TR	92,4
	ZZ	164,3
0709 90 80	EG	82,2
	ZZ	82,2
0805 10 20	EG	48,5
	IL	58,4
	MA	51,2
	TN	57,3
	TR	61,8
	ZZ	55,4
0805 20 10	EG	65,1
	IL	154,5
	MA	75,3
	TR	77,6
	ZZ	93,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	54,8
	EG	69,6
	IL	88,1
	JM	97,9
	MA	119,4
	PK	35,3
	TR	60,8
	ZZ	75,1
0805 50 10	EG	76,3
	IL	76,3
	MA	68,6
	TR	65,1
	ZZ	71,6
0808 10 80	CA	65,9
	CL	59,9
	CN	68,3
	MK	24,7
	US	117,4
	ZZ	67,2
0808 20 50	AR	89,8
	CL	75,8
	CN	42,0
	US	95,7
	ZA	95,0
	ZZ	79,7

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 167/2010**z dnia 26 lutego 2010 r.****ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 marca 2010 r.**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przewiduje, że należność celna przywozowa na produkty oznaczone kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002, ex 1005 inne niż ziarna hybrydowe oraz ex 1007 inne niż hybrydy do siewu, jest równa cenie interwencyjnej obowiązującej na takie produkty w przywozie, powiększonej o 55 %, minus cena importowa cif stosowana wobec danej przesyłki. Należności te nie mogą jednak przekroczyć konwencyjnej stawki celnej określonej na podstawie Nomenklatury Scalonej.

- (2) Artykuł 136 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że do celów obliczenia należności celnych przywozowych, o których mowa w ust. 1 wspomnianego artykułu, reprezentatywne ceny przywozowe cif ustanawiane są regularnie dla produktów określonych w tym ustępie.
- (3) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, ceną do obliczania należności przywozowej produktów oznaczonych kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 i 1007 00 90 jest dzienna reprezentatywna cena cif w przywozie ustalona w sposób określony w art. 4 wspomnianego rozporządzenia.
- (4) Należy ustalić należności celne przywozowe na okres od dnia 1 marca 2010 r., mające zastosowanie do czasu wejścia w życie nowych ustaleń,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Od dnia 1 marca 2010 r. należności celne przywozowe w sektorze zbóż, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, ustala się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia na podstawie czynników określonych w załączniku II.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 lutego 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1996, s. 125.

ZAŁĄCZNIK I

Należności celne przywozowe na produkty, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, mające zastosowanie od dnia 1 marca 2010 r.

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Należność przywozowa ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	PSZENICA twarda wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	0,00
1001 90 91	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 00 00	ŻYTO	36,84
1005 10 90	KUKURYDZA siewna, inna niż hybryda	17,08
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu ⁽²⁾	17,08
1007 00 90	Ziarno SORGO, inne niż hybryda do siewu	36,84

⁽¹⁾ W przypadku towarów przywożonych do Wspólnoty przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, importer może skorzystać z obniżki należności celnych o:

- 3 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym,
- 2 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Wielkiej Brytanii lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki uwzględnione przy obliczaniu należności ustalonych w załączniku I

16.2.2010-25.2.2010

1) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

(EUR/t)

	Pszenvca zwyczajna ⁽¹⁾	Kukurydza	Pszenvca twarda wysokiej jakości	Pszenvca twarda średniej jakości ⁽²⁾	Pszenvca twarda niskiej jakości ⁽³⁾	Jęczmień
Giełda	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Notowanie	151,97	106,17	—	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	170,67	160,67	140,67	101,09
Premia za Zatokę	50,67	14,68	—	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	—	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽²⁾ Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽³⁾ Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

2) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska–Rotterdam: 22,68 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora–Rotterdam: — EUR/t

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 25 lutego 2010 r.

w sprawie zasad działania komitetu, o którym mowa w art. 255 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej

(2010/124/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 255 akapit drugi,

uwzględniając inicjatywę prezesa Trybunału Sprawiedliwości z dnia 11 stycznia 2010 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sędziowie i rzecznicy generalni Trybunału Sprawiedliwości oraz Sądu są mianowani za wspólnym porozumieniem przez rządy państw członkowskich po konsultacji z komitetem, którego zadaniem jest opiniowanie kandydatów do wykonywania funkcji sędziego i rzecznika generalnego. Komitet składa się z siedmiu osóbistości wybranych spośród byłych członków Trybunału Sprawiedliwości i Sądu, członków krajowych sądów najwyższych i prawników o uznanej kompetencji, przy czym jedną z kandydatur proponuje Parlament Europejski.
- (2) Należy zatem ustalić zasady działania komitetu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zasady działania komitetu, o którym mowa w art. 255 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zawarte są w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 marca 2010 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 lutego 2010 r.

W imieniu Rady
A. PÉREZ RUBALCABA
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

ZASADY DZIAŁANIA KOMITETU, O KTÓRYM MOWA W ART. 255 TRAKTATU O FUNKCJONOWANIU UNII EUROPEJSKIEJ**1. Zadania**

Komitet opiniuje kandydatów do wykonywania funkcji sędziego i rzecznika generalnego w Trybunale Sprawiedliwości i Sądzie przed ich mianowaniem przez rządy państw członkowskich zgodnie z art. 253 i 254 TFUE.

2. Skład

Komitet składa się z siedmiu osóbistości wybranych spośród byłych członków Trybunału Sprawiedliwości i Sądu, członków krajowych sądów najwyższych i prawników o uznanej kompetencji, przy czym jedną z kandydatur proponuje Parlament Europejski.

3. Czas trwania mandatu

Członkowie komitetu są mianowani na okres czterech lat. Członkowie, którzy kończą sprawowanie funkcji przed upływem tego okresu, są zastępowani na okres pozostający do zakończenia ich mandatu.

Mandat członków komitetu może zostać jednokrotnie odnowiony.

4. Przewodnictwo w komitecie oraz sekretariat

Komitetowi przewodniczy wybrany w tym celu przez Radę jeden z jego członków.

Sekretariat Generalny Rady zapewnia obsługę sekretariatu komitetu. Dostarcza on wsparcia administracyjnego niezbędnego dla prowadzenia prac komitetu, w tym również w zakresie tłumaczenia dokumentów.

5. Kworum i obrady

Obrady komitetu są ważne, jeżeli obecnych jest co najmniej pięciu jego członków. Obrady odbywają się przy drzwiach zamkniętych.

6. Zwrócenie się do komitetu i wnioski o dodatkowe informacje

Niezwłocznie po złożeniu przez rząd państwa członkowskiego propozycji kandydatury Sekretariat Generalny Rady przekazuje tę propozycję przewodniczącemu komitetu.

Komitet może zwrócić się do rządu, który wystąpił z przedmiotową propozycją, o przekazanie dodatkowych informacji lub innych materiałów, które uzna za niezbędne do celów obrad.

7. Przesłuchanie

Komitet przesłuchuje kandydata w czasie niejawnego posiedzenia, chyba że przedmiotem propozycji jest odnowienie mandatu sędziego lub rzecznika generalnego.

8. Uzasadnienie i przedstawienie opinii

Opinia wydawana przez komitet jest opatrzona uzasadnieniem. Uzasadnienie wskazuje zasadnicze argumenty będące podstawą opinii komitetu.

Opinia komitetu przekazywana jest przedstawicielom rządów państw członkowskich. Ponadto na wniosek prezydencji przewodniczący komitetu przedstawia tę opinię przedstawicielom rządów państw członkowskich zebranych w Radzie.

9. Postanowienia finansowe

Członkowie komitetu, od których wykonywanie powierzonych im funkcji wymaga wyjazdów poza miejsce zamieszkania, otrzymują zwrot kosztów i dietę na warunkach określonych w art. 6 rozporządzenia nr 422/67/EWG, nr 5/67/Euratom Rady z dnia 25 lipca 1967 r. określającego uposażenie przewodniczącego i członków Komisji oraz prezesa, sędziów, rzeczników generalnych i sekretarza Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot, prezesa, członków i sekretarza Sądu Pierwszej Instancji oraz prezesa, członków i sekretarza Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej⁽¹⁾.

Wynikłe stąd koszty pokrywa Rada.

⁽¹⁾ Dz.U. 187 z 8.8.1967, s. 1.

DECYZJA RADY**z dnia 25 lutego 2010 r.****w sprawie mianowania członków komitetu, o którym mowa w art. 255 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej**

(2010/125/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 255 akapit drugi,

uwzględniając inicjatywę prezesa Trybunału Sprawiedliwości z dnia 26 stycznia 2010 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komitet jest powoływany na mocy art. 255 akapit pierwszy Traktatu w celu opiniowania kandydatów do wykonywania funkcji sędziego i rzecznika generalnego w Trybunale Sprawiedliwości i Sądzie przed ich mianowaniem przez rządy państw członkowskich (dalej zwany „komitetem”).
- (2) Komitet składa się z siedmiu osóbistości wybranych spośród byłych członków Trybunału Sprawiedliwości i Sądu, członków krajowych sądów najwyższych i prawników o uznanej kompetencji, przy czym jedną z kandydatur proponuje Parlament Europejski.
- (3) Należy uwzględnić zapewnienie zrównoważonego składu komitetu, w szczególności w odniesieniu do reprezentowanego obszaru geograficznego, a także reprezentowanych systemów prawnych państw członkowskich.
- (4) Należy zatem mianować członków komitetu, jak również jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym na okres czterech lat od dnia 1 marca 2010 r. mianuje się członków komitetu, o którym mowa w art. 255 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej:

Jean-Marc SAUVÉ, przewodniczący

Peter JANN

Lord MANCE

Torben MELCHIOR

Péter PACZOLAY

Ana PALACIO VALLELERSUNDI

Virpi TIILI

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 marca 2010 r.

Artykuł 3Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 lutego 2010 r.

W imieniu Rady

A. PÉREZ RUBALCABA

Przewodniczący

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

